

## עת"א 5558/04/24 - סלאח אלג'עברי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"א 5558-04-24 אלג'עברי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'  
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופט אריאל חזק	סלאח אלג'עברי (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד אלי כץ
עותר		
נגד		שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ע"י ב"כ עו"ד גל אוסטריאק
משיב		

### החלטה

מדובר בעתירה כנגד סיווגו של העותר כאסיר בטחוני במהלך מאסרו הנוכחי.

בכתב העתירה נטען כי העותר מרצה מאסר בגין ניסיון הסעת שוהים בלתי חוקיים, שבוצעה ללא תמורה וכטובה למתפללים בליל אלקדר 2023, וזאת ללא רקע אידיאולוגי או לאומני, ואף על פי כן סווג במהלך כליאתו כאסיר בטחוני.

תואר כי העותר הורשע ראשית בעבירה הנוגעת למימון טרור, (להלן: "תיק איסור הפעולה ברכוש טרור") והוטלו עליו 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. נטען כי עד ליום 17.4.23 ריצה העותר כחודש וחצי מעונשו בעבודות שירות, כאשר ביום זה נעצר לאחר שנתפס כשהוא מסיע ברכבו את 14 הפועלים הפלסטיניים למחסום א-זעיים. לאחר מעצרו, הוגש כתב אישום נגד העותר (להלן: "תיק ניסיון הסעת השב"ח") והוא שובץ לאגף אסירים פלייליים בבית המעצר אבו כביר. במקביל הוגשה בקשה להפקעת עבודות השירות שהוטלו עליו, ולאחר שאותה בקשה התקבלה, החל העותר לרצות את עונש המאסר בגין הפקעת עבודות השירות, ועם תחילת ריצויו מאסרו בגין הפקעת עבודות השירות הועבר העותר לכלא רמון כעציר בטחוני. תואר כי בעודו מרצה את יתרת עונשו במאסר כאמור נגזר דינו בגין עבירת הסעת השב"ח ל - 9 חודשי מאסר, שירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוא מרצה בגין עבודות השירות שהופקעו בניכוי ימי מעצרו (בערעור קוצרה בפועל תקופת הצבירה של המאסר בגין הסעת השב"ח ל-7 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו).

לקראת סיום עונש המאסר בגין הפקעת עבודות השירות פנה העותר למשיב וביקש להשיבו מיד עם תום מאסרו האמור בגין הפקעת עבודות השירות למעמד של אסיר פלילי, אך הפנייה נענתה בשלילה.

ביום 22.1.24, הסתיים מאסר העותר בגין הפקעת עבודות השירות, ומיד לאחר מכן העותר פנה שוב לרמח האסיר בבקשה להעבירו ממעמד של אסיר בטחוני למעמד של אסיר פלילי, לאור סיום מאסרו בגין הפקעת עבודות השירות בתיק איסור הפעולה ברכוש טרור, ונמסר לו שהחלטה בעניינו כבר ניתנה, בקשתו נדחתה, והחלטה זו לא תשתנה ועליו

לפנות בהשגה. העותר פנה בהשגה וגם ההשגה לא נענתה.

יצוין כי העותר עתיד להשתחרר ביום 27.6.24.

בדין שקוים בפני ביום 10.6.24 טענו הצדדים כדלקמן: ב"כ העותר טען כי מדובר בעותר שצפוי להשתחרר ממאסרו בעוד 17 יום (נכון למועד הדיון). הסנגור הלין על סבירות החלטת המשיב וביקש להפנות לסעיף 9, בנספח י' לתגובת המשיב שם נכתב: "הגם שהובא לידיעתי שגופי הביטחון וחטמ"ן אינם מתנגדים לשינוי סיווגו לפלילי הרי שבבחינת המהות והטעמים שפורטו לעיל איני מוצאת מקום להורות על שינוי סיווגו".

עוד טען הסנגור כי בהחלטת ביהמ"ש העליון בדנג"צ 204/13 נקבע מפורשות כי סיווג אסיר כביטחוני אינו עניין ענישתי אלא עניין מקצועי גרידא. כלומר, לטענת הסנגור, על פי האמור בפקודת בתי הסוהר ובפקודת הנציבות, מטרת ההגדרה היא למנוע קשיים מסוימים ולאפשר ניהול תקין של בית הסוהר. ב"כ העותר טען כי נשקלו שיקולים משפטיים בלתי רלוונטיים בעת החלטה בבקשת העותר לשנות סיווגו וזאת בניגוד לפסיקה ולחוק האמורים.

מנגד, טענה ב"כ המשיב כי ההחלטה שהתקבלה בעניין סיווגו של העותר היא סבירה וראויה.

בטענות המשיב צוין כי העותר הנו אסיר בטחוני המרצה מאסר למשך שנה, חודשיים ו- 11 ימים, החל מיום 13.6.23, בגין שתי הרשעות בתיק ת"פ 19725-10-20 בו נגזרו עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בתיק ת"פ 32639-04-23. עוד צוין כי בחודש יוני 2023, סמוך לכניסתו של העותר לכלא להמשך ריצוי מאסרו בגין התיק הראשון, הוגשה בקשת העותר לשנות סיווגו לאסיר פלילי היות וסוגו כאסיר בטחוני, וביום 29.6.23 התקבלה החלטת רמ"ח האסיר לפיה העותר יסווג כאסיר ביטחוני, גם פנייתו הנוספת של העותר מחודש דצמבר 2023 נדחתה, בהחלטת רמ"ח האסיר מיום 11.12.23. כמו כן, ביום 23.4.23, ניתנה החלטת רח"ט כליאה בדבר השגת העותר על ההחלטות בדבר סיווגו כאסיר ביטחוני.

ב"כ המשיב בתגובתה ציינה כי סיווג אסיר כביטחוני הנה החלטה מנהלית אשר נועדה בין היתר, לאפשר את ניהולם של בתי הסוהר תוך שמירה על הסדר, המשמעת והביטחון בהתחשב במאפיינים המיוחדים של אסירים ביטחוניים. ב"כ המשיב הפנתה לסעיף 3(ב) לפקודת הנציבות המגדירה מיהו "אסיר ביטחוני", וכן לסעיף 3(ד) המונה מספר חלופות להגדרת "מניע לאומני". בנוסף, טענה ב"כ המשיב כי סעיף 6 לפקודת הנציבות קובע את אופן קבלת ההחלטה של המשיב בדבר סיווגו של אסיר ביטחוני וכן את השיקולים שיש להביא בחשבון בעת קביעת הגדרת סיווג האסיר. ב"כ המשיב טענה כי הבחינה האם לסווג אסיר כביטחוני הנה מהותית, והסיווג אינו משתנה באופן אוטומטי בהתאם לאישום בו הורשע האסיר ובגינו הוא מרצה את מאסרו. לשיטתה הסיווג נגזר בהתאם למכלול הנסיבות, לרבות מידע מודיעיני, עמדת גורמי הביטחון, סוג העבירות, טיבן ונסיבות ביצוען. עוד נטען כי החלטת סיווג האסיר מיועדת לצרכי כליאה, ביחס לאופן אחזקת האסיר, כגון עם מי ישהה בתא, מה הסיכונים הנובעים ממנו בתוך התא/אגף ועוד.

ב"כ המשיב טענה כי דין העתירה להידחות היות והחלטת המשיב התקבלה על יסוד כלל הנתונים הרלוונטיים וכי מדובר באסיר המרצה מאסר בגין שני תיקים כאשר בתיק הראשון הוא הורשע בעבירות בטחוניות מובהקות ובתיק השני הוא הורשע בעבירות פליליות. בהקשר זה ביקשה ב"כ המשיב להפנות לפס"ד בעת"א 21269-10-22 **ג'אברין נ' מדינת ישראל** (30.3.23).

ביום 10.6.24, קיים דין בעתירה, בסופו הסכימו הצדדים על דחייה קצרה על מנת ששב"ס יבחן עמדתו שוב. הצדדים הסכימו כי אם לא תתקבל הסכמת המשיב יתן בית המשפט החלטתו על בסיס האמור בדין ועל בסיס המסמכים שהוצגו.

ביום 16.6.24 הוגשה הודעת המשיב לתיק לפיה עמדת המשיב נותרה בעינה והוא מתנגד לעתירה.

## דין והכרעה -

מדובר בעותר שהורשע (בת"פ - שלום ירושלים - 19725-10-20) בשלוש עבירות של איסור פעולה ברכוש טרור לאחר שנהג לאסוף כספים ולחלקם למשפחות אסירי חמאס כגמול מטעם חמאס תמורת עמלה, ועונשו נגזר ביום 26.9.23 בין היתר, ל-9 חודשי עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו. העותר הורשע גם (בת"פ - שלום ירושלים - 32639-04-23) בעבירה של ניסיון הסעת 14 תושבים פלסטינאים במחסום א-זעיים שלא כדין, ונדון ל-9 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כאשר תקופת העונש תצטבר לעונש שנגזר בתיק איסור הפעולה ברכוש טרור. העותר הגיש ערעור על גזר הדין בתיק ובפסק הדין בערעור (ע"פ - מחוזי ירושלים - 3690-10-23) נקבע כי המאסר בגין מעצרו של העותר בתיק ניסיון הסעת השב"ח, יחול בחפיפה חלקית של חודשיים עם המאסר שהוטל בתיק איסור הפעולה ברכוש טרור.

לאחר מעצר העותר בתיק ניסיון הסעת השב"ח, הופקעו עבודות השירות שנגזרו עליו בתיק איסור הפעולה ברכוש טרור והוא נשלח לרצות את יתרת העונש במאסר של ממש, ובהמשך נגזר דינו בגין ניסיון הסעת השב"ח כאמור.

העותר סיים לרצות את עונשו בגין תיק איסור פעולה ברכוש טרור וביקש לשנות את סיווגו כאסיר ביטחוני בעת שהוא מרצה גזר דינו בתיק ניסיון הסעת השב"ח.

סעיף 1 א. לפקודת הנציבות 04.05.00 (להלן: "פקודת הנציבות"), קובע בין היתר ש"סיווג אסיר כאסיר ביטחוני הינו החלטה מנהלית אשר נועדה בין יתר, לאפשר את ניהולם של בתי הסוהר תוך שמירה על הסדר, השמירה והביטחון בהתחשב במאפיינים המיוחדים של אסירים אלה".

סעיף 3 ב. לפקודת הנציבות קובע כי: "אסיר" ביטחוני - אסיר אשר נחשד, הואשם או הורשע בגין ביצוע עבירה שעל פי טיבה ונסיבותיה היא עבירה ביטחונית. .... מי שהורשע או נאשם במעשה שהיה בו או היתה בו אפשרות ממשית שיהיה בו משום מתן שירות לארגון טרור או לאדם שרצה לפגוע בביטחון המדינה כשהמעשה נעשה מתוך מודעות או מתוך עצימת עיניים או אדישות למשעה שהמעשה עשה או יכל ליצור לביטחון המדינה.

מעבר לעובדה שעל פי סעיף 1 א. לפקודת הנציבות, סיווג אסיר כאסיר ביטחוני מוגדר כהחלטה מנהלית, על כל המשמעויות הנובעות מהדבר, ניתן ללמוד גם מתוך הסעיף האמור שסיווג אסיר ביטחוני נועד בין היתר, לאפשר ניהול בית הסוהר, תוך שמירה על הסדר והמשמעת בבית הסוהר ואין מדובר אך ורק בפעולה שתכליתה לאיין מסוכנותו של אסיר ושמירה על ביטחון הסוהרים והציבור.

יודגש כי העבירה בה הורשע העותר בתיק איסור הפעולה ברכוש טרור, הנה עבירה בעלת אופי ביטחוני מובהק ומעבר לכך, לאור המפורט בסעיף 1 א. לפקודת הנציבות, אין לומר כי העובדה שהעותר נשלח בתחילה לרצות בתחילת מאסרו בעבודות שירות, תשפיע בצורה כלשהי על שיקולי סיווגו כאסיר עם כניסתו לבית הכלא, ובוודאי שסביר הוא

שאופי העבירה בה הורשע ישפיע גם על סיווגו כאסיר.

זאת ועוד, מאחר ואת גזר דינו בגין הרשעתו בעבירת ניסיון הסעת השב"ח מרצה העותר ברצף, לאחר מאסרו בתיק איסור הפעולה בטרור, ומאחר בסופו של דבר מדובר בתקופת מאסר כוללת של פחות משנתיים ימים, ניתן יהיה לומר כי מדובר בפועל בתקופת מאסר אחת כוללת, ולא ניתן יהיה להגדיר כבלתי סבירה את החלטת המשיב להחיל שיקוליו בעת סיווגו של העותר, בחלק הראשון של מאסרו על החלק השני של מאסרו.

מעבר לכל האמור יודגש כי, החלטת המשיב לסווג העותר כאסיר ביטחוני, התקבלה על יסוד כלל הנתונים הרלוונטיים תוך שקילת השקולים ומתן משקל לעמדת חטמ"ן מיום 5.5.24, ובשים לב לעמדת גו"ב.

לא זאת אף זאת, בהחלטת בימ"ש השלום בירושלים (כב' הש' י.צימרמן) בתיק ת.פ 19725-10-20 **מדינת ישראל נ' סלאח ג'עברי**, מיום 30.5.23, בה הורה בית משפט שהעותר מושא דיונו ירצה את יתרת מאסרו (שריצה תחילה בעבודות שירות) במאסר של ממש, קבע בימ"ש השלום ביות היתר, גם כדלקמן **"מעבר לחומרה אשר במעשיו של הנאשם, יש לתת את הדעת אף למהותה של העבירה. במקרה שלפנינו, העבירה החדשה של הנאשם קשורה קשר ברור לעבירה בגינה נתן את הדין בכתב האישום הקודם. כתב האישום בו נגזר דינו למאסר בעבודות שירות עניינו איסור פעולה ברכוש טרור. אין חולק כי המסוכנות הפוטנציאלית להבאת והסעת שב"חים לגבולות המדינה טמונה עמוק בסוגיית ביטחון המדינה"**.

בכלל נסיבות העניין ובין היתר, גם לאור קביעת בימ"ש השלום בירושלים שלעיל, יש להסכים לטענה, שבנסיבות העניין מאחר שמדובר בעותר שהורשע בעבירה של איסור פעולה ברכוש טרור, הרי שגם מסוכנותו הפוטנציאלית העולה מתוך הסעת השב"חים לגבולות המדינה, קשורה קשר ממשי לביטחון המדינה, ואין לומר כי יהיה זה בלתי סביר להניח חשש מסוכנות גם על רקע ביצוע עבירת ניסיון הסעת השב"חים. (ראה לעניין זה גם את סעיף 3 ב. לפקודת הנציבות שהובא לעיל).

יודגש כי העובדה שלגורמי השב"כ לא היתה התנגדות לשינוי הסיווג אינה בהכרח חייבת להשפיע על ההחלטה הנוגעת לסבירות החלטת המשיב.

לאור כל זאת, מצאתי, שלא יהיה ניתן להגדיר כבלתי סבירה, את החלטת המשיב לסווג העותר כאסיר ביטחוני.

**לאור כל האמור העתירה נדחית.**

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, בהעדר הצדדים.